

Giới thiệu Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đầu!!!

Chuyện kể về một cô nhóc tinh nghịch và một tên siêu quậy không kém.

Chuyện gì sẽ xảy ra giữa hai người bạn họ.

Mời các bạn theo dõi và đón đọc nhé.

Giới thiệu nhân vật:

Kim Dương: một con nhỏ vô duyên, hay quậy phá.

Bảo Linh: hot girl toàn khối, xinh đẹp tuyệt trần, tính tình...

Còn nhiều nhân vật khác nữa sẽ được giới thiệu sau.

Một cô nhóc tinh nghịch nhất quả đất gặp một thằng quậy ko kém.

Chuyện gì sẽ xảy ra?

Cứ đọc rồi biết!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đầu!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Giới thiệu sơ qua về nhân vật chính

Một buổi sáng đẹp trời.

- Oáp~! – Trên hành lang, một đứa con gái ko biết giữ ý tứ ngáp một cái rồ to

- Hời, nói bao lần là ngáp phải lấy tay che miệng rồi mà sao vẫn không nghe hử? Con gái tui mình là phải giữ ý giữ tứ. Mày thử một lần làm con gái đích thực xem nào, có chết đầu nhò! Còn nữa, quần áo gì mà xộc xệch, nhăn nhoe thế này? Mày không ủi đồ à? Còn đầu tóc này, thô và rối. Mà tại sao... – Bảo Linh (bạn thân của con vô duyên) đang thuyết giảng bài ca muôn thuở.

- Thôi thôi, mày IM dùm tao cái! Sáng ra đã “SỬA” bên tai tao rồi! Bộ kiếp trước tao nợ gì mày à mà kiếp này mày như cái ĐÀI PHÁT THANH bên tai tao vậy? – Kim Dương (con vô duyên vừa nãy) chặn cái mồm hoạt động 24/23 này lại.

- Mày nểng tao! Hức hức! – Mồm “nước mắt cá sấu” độc nhất vô nhị của chị Bảo Linh bắt đầu. Từ trước tới nay, chưa ai thoát đc khỏi tuyệt chiêu độc nhất vô nhị này (trừ một người).

- Lại cái này! Mày mỗi ngày không chảy nước mắt tới 1 lần là mày chết à? – Kim Dương nói, vừa nói vừa nhăn mặt. Hơi xoay người chuẩn bị chạy.

- Aaaaaaa, Bảo Linh! Ai bắt nạt em hả? Anh tới cứu em đây!

- Ôi Bảo Linh, thiên thần của đời anh! Thằng nào làm cô ấy khóc chết với ông!

- Em yên tâm, đừng khóc nữa Linh ơi! Anh sẽ là người bảo vệ em suốt đời!

- Tình yêu của tôi, thằng nào dám làm em khóc anh sẽ giết chết nó cho em!

- ...

- ...

Vâng, những tiếng la hét và dọa nạt này là của các chàng trai tỏ ra ga lăng của chúng ta. Chị Linh nhà ta mới khóc có 2 phút mà “đám vệ sĩ” của chị đã ầm ầm tới. Còn chị Dương của chúng ta đã vọt từ tám tầng ba đời rồi. Sau một hồi cắn móng... lộn, cắn răng cắn cổ lên chạy thì cuối cùng Kim Dương cũng dừng bước trước căn-tin.

- Phù, sợ thiệt đó! Ủa, căn-tin à? Mà cũng tốt, mình chưa có gì để bỏ vào bụng. – Kim Dương nói rồi đi vào trong. Mọi hoạt động đều dừng lại khi

Dương bước vào. Cô mỉm cười rồi nói.

- Mọi người cứ ăn tự nhiên đi! Tôi không làm gì đâu! – Kim Dương nói, mọi người đều run run. Đơn giản nó là đứa “vào đây phải quậy” nên có chút nghi ngờ và ko tin. Như hiểu ý mọi người, nó cười lém lỉnh.

- Hi hi, vậy tại hạ xin mua chút đồ ăn rồi đi luôn ạ! – Kim Dương nói rồi đi thẳng đến chỗ chị bán hàng. – Cho em hai cái sandwich, một cốc coca và ít khoai tây chiên nha chị!

- À ờ, đợi chị chút nha! – Chị bán hàng cuốn quýt vào lấy phần cho cô. Suốt từ lúc Dương vào, không ai dám ăn mà chỉ nhìn chăm chú cô. Một lúc sau, chị bán hàng mang ra những thứ nó cần.

- Cảm ơn chị nhiều nha! – Nói rồi Kim Dương đi nhanh ra khỏi căn-tin. Mọi người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm nhưng rồi họ đã tắt ngụt niềm vui nhỏ nhoi. Bùm! Những xuất ăn của họ nổ một cách “nhẹ nhàng và êm ái”. Giờ mặt ai cũng nhem nhuốc đồ ăn dính trên mặt. Đồng thanh hết văng.

- KHÔNG THỂ TIN ĐC CON NÀY MÀ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! – Tiếng vang truyền đến người đã làm ra tiếng vang đó. Dương cười rồi hét trả lại.

- Còn nữa đó mọi người! – Cô nói rồi đi bình thần đến vườn trường. Còn những người trong căn-tin khi nghe lời cảnh báo mặt đen như đất nòi, luống cuống tìm đường thoát thân. Nhưng đã muộn... Bịch! Những quả cà chua từ trên mái nhà rơi tự do trên không trung, hạ cánh trên đầu những con người xấu số. Vẫn chưa hết, bên trong đồng quả cà chua ấy còn có... sơn. Một bức tranh nhiều màu sắc bên trong căn-tin dần hiện ra. Những người may mắn sống sót thì nhảy cẫng lên vui sướng, chạy ngay đến cửa căn-tin để ra ngoài. Nhưng khi vừa đẩy cánh cửa ra, nào là ột tơi tơi đục nhuyền ra, wasami, mù tạt, tiêu, muối,... đc bắn ngay vào những ng đi ra bằng cửa chính.

Chắc các bạn đang thắc mắc Kim Dương đã làm trò ấy khi nào phải ko? Đó là BÍ NẶNG MẬT.

---Hết---

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Thằng bạn thân mới về!

- Ê Kim Dương, lâu ko gặp mà mày vẫn phá hoại như xưa nhì? – Một cánh tay nào đó chạm nhẹ vào vai Dương.

- Hà? – Cô ngoảnh lại thì bắt gặp một khuôn mặt cực kì đẹp trai. Nhưng hơi quen... - Aaaaaaa Thành, mày làm gì ở đây zợ? Rõ ràng mày đang ở Pháp mà, sao lại ở đây? Mày về sao ko nói một tiếng với Linh và tao? Ở đó tốt ko mày? Sao hôm đó mày bảo 2 tháng về mà đến giờ nửa năm rồi ó! Có quà cho tao và Linh hông? Giờ mày ở đâu? ...

- Mày im dùm đi! Mới về mà đã nghe cái bài hát thao thao bất tuyệt của mày rồi. Mày học bài này ở con Linh đúng ko? Hời! Tao mới về hôm qua, chưa có nhà ở. Nghe mày và Linh học ở đây nên tao cũng đăng kí nhập học ở đây rùi. Định nhờ vả ở nhờ nhà mày hoặc Linh. – Anh chàng tên Thành đó hơi nhăn mặt, trả lời vài câu hỏi của nó và thành thật nêu ý định của mình.

- Nhờ với chả vả. Vả cho sung mặt giờ! Mày thì thiếu gì tiền, tự thuê hay mua ngay một căn nhà ở cho rồi! – Dương vừa nói vừa đi đến chiếc ghế đá ở vườn trường.

- Xi, tao đang tập tí kiệm. Mua nhà giờ này mắc lắm! – Thành cũng đi đến rồi ngồi cạnh cô.

- Người như mày mà cũng có lúc tiết kiệm cơ! Hơi khó tin nha! À, đợi tao tí! – Dương nói rồi lôi điện thoại ra, bấm một số nào đó rồi gọi. Thành định phản bác nhưng nhìn vậy cũng im lặng cho cô nghe máy. Sau một lúc chờ đợi, đầu dây bên kia cuối cùng cũng bắt máy.

- Á lô! – Đó là giọng của Bảo Linh, có vẻ cô đang ăn thứ gì đó.

- Mày lại đi ăn, ăn lắm ko chừng mập như heo đó! – Dương chỉ chích.

- Kệ tao, đc mời đi ăn thì ngu gì ko đi. Mà mày gọi cho tao có gì ko? Ko thì tao cúp máy đây. – Linh vẫn vừa ăn vừa nghe điện thoại.

- Mày nghe xong tin này chắc chắn mày phải bỏ ăn chạy về về trường luôn.

- Quan trọng thế cơ à? Nói đi tao nghe! – Linh vẫn ăn nhưng ăn ít hơn.

- Thành nó về nước ời! Hiện giờ nó đang ở trường. Nhưng nó đang... - Dương chưa nói hết câu thì đã nghe tiếng tút tút kéo dài. Công nhận Dương nói chuẩn thật vừa nghe xong Linh đã bỏ ăn mà bắc xe về trường rồi. 20 phút sau.

- Ê Thành, Dương! – Linh vừa chạy vừa hét. Đến chỗ tụ nó thì cô thở ko ra hơi.

- Mày đến nhanh thiệt đó! – Dương vừa vỗ tay vừa khen ngợi.

- Im đi! Thành, mày về bao giờ seo ko báo cho tao vậy hửm? Giờ mày về thì sống ở đâu? Ở đó tốt ko mày? Sao hôm đó mày bảo 2 tháng về mà đến giờ nửa năm rồi đó! Có quà cho tao và Dương ko? Mày định ở đây bao lâu? ...

- Ấc, Dương ơi tao nghĩ mày nên tránh xa con này ra nếu ko mày cũng mắc phải tật nói nhiều bá đạo này của Linh là tao phải nhập viện đó! – Thành chẳng thèm trả lời Linh mà đi cầu xin Dương tha mạng.

- Hi, tao thêm quan tâm mày vào viện à? – Dương nói với Thành rồi quay sang Linh – Thành nó nói: “Tao mới về hôm qua, chưa có nhà ở. Nghe mày và Linh học ở đây nên tao cũng đăng kí nhập học ở đây rồi. Định nhờ vả ở nhờ nhà mày hoặc Linh.” Kết thúc.

- Kinh, mày thuộc cả lời tao nói đấy hả? Ghê! – Thành hai mắt hiện rõ sự thích thú.

- Mày thôi nhìn tao bằng ánh mắt đó đi! Sồn da gà. – Dương liếc.

- Hai bọn mày bơ tao đấy hả? Mà Thành này, mày định sống ở đâu? – Linh

- Nhà mày ớ! – Thành chỉ tay vào Linh cười.

- Xéo ngay, dạo gần đây nhà tao đang lăm khách đến chơi. Bố mẹ tao cũng vừa về và đang ở nhà tao mấy hôm rồi. Tốt nhất mày lượn ngay đến nhà cái Dương đi!

- Ê? Tại sao tao phải vác cục nợ này về nhà? Hồng chịu đâu! – Dương kịch liệt phản đối.

- Chẳng phải mày đang ở một mình đó sao? Thêm thằng Thành thì có chật mấy đâu?

- Tao muốn tự do! – Dương gào lên.

- Ê thằng kia, bảo Dương cho ở nhờ đi! Tao mệt rồi nên về lớp trước. – Linh uể oải đi về lớp.

- Dương tý tý ơi! Cho đệ đệ ở nhờ hai ba hôm thôi mà!~~~ - Thành giờ trò nịnh nọt.

- Ặc, nghe mày giọng ngọt sớt sồn quá! Thôi đc ời, ở tạm hai – ba bữa thôi đấy!

- Yé, Kim Dương muôn năm! – Thành hò reo rồi ôm Dương nhảy cẫng lên.

- Ấc bỏ ra, tắc... thở! – Dương thều thào.

- Ủi, xin lỗi tý tý! – Thành bỏ Dương ra rồi cúi gập ng trước mặt Dương.

- Haha, mày khôn đấy! Nếu ko phải mày mà là ng khác thì chưa chắc vẫn còn sống đâu! – Dương đe dọa làm Thành toát cả mồ hôi.

Thành và Kim Dương cùng nhau 8 một lúc thì trống. Cả hai nhanh chân về lớp. Lúc 8 Dương có hỏi thì bít Thành học cùng lớp nó nên khi Thành bước vào lớp thì chẳng ngạc nhiên mấy.

- Các em, đây là h/s mới của lớp ta. Bạn ấy mới từ Pháp về nên các em hãy giúp bn làm quen môi trường ở đây nha! – Cô giáo nói đồng dục.

- Dạ ai chứ hotboy thì ko thể nào ko giúp rồi! – Cả bọn con gái đồng thanh (trừ Linh và Dương).

- Chịu lớp này luôn rồi! Em tự giới thiệu bản thân đi! – Cô quay về phía Thành.

- Chào mấy bạn! Mình là Trần Hiếu Thành, bn thân của Bảo Linh và Kim Dương. Mong các bn giúp đỡ trong thời gian này – Thành nở nụ cười tươi rói làm các bạn nữ dưới lớp cứ nhón nhao (tất nhiên trừ chị Linh và Dương nhà ta).

- Em ngồi đâu nào? – Cô hỏi.

- Dạ, cái bàn dưới bàn Linh và trên bàn Dương ạ! – Thành nói rồi chỉ tay vào một bàn còn trống dưới Linh và trên Dương.

- Ủ đc! Em vào chỗ ngồi đi! Em có sách chứ? – Cô lại hỏi, có vẻ cô giáo này rất quan tâm h/s (đẹp trai).

- Dạ có ạ! – Thành cũng lễ phép trả lời.

- Ủ, cả lớp bắt đầu học!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đây!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Anh trai đầy quyền năng xuất trận!

Học đc 2-3 phút, K.Dương nhanh nhẩu xịt khói khắp phòng học. Cô và các bạn thì biết Dương làm rồi nên chỉ nhắm mắt cho đỡ cay thôi chứ chả nói gì. Hôm qua còn nặng tay hơn, Dương dùng bột cay bắn tứ tung khắp không trung. Cô nàng tinh nghịch của chúng ta thì đã biến thân ra ngoài rồi.

Sau vài giây, khói đã hết. Cô giáo thờ dài nhìn cái bàn trống của Dương rồi dạy tiếp. Lí do cô không ngăn con nhỏ này lại vì nó học khá tốt, ko cần dạy nhiều quá cho nó cũng đc. Thành và Linh thì lắc đầu ngấm ngấm rồi cũng học tiếp. Còn nó ở bên ngoài lon ton đi khắp trường (để khủng bố) rồi dừng lại ở thư viện. Nó bước vào:

- E hèm, tụi em rất “vinh dự” khi đc chị Kim Dương “ghé thăm”. “Món quà” hôm qua chị cho chúng em “lớn” quá. Giờ nó vẫn còn đó chị. Thế nên h.nay chị tha cho chúng em! – Gia Hương – Đội trưởng câu lạc bộ bách khoa tri thức cũng là chủ nắm quyền điều hành của cái thư viện này kể lể. Ko như những trường khác, thư viện, căn-tin, sân bóng, ... đều đc nắm quyền bởi các học sinh-cũng là đội trưởng CLB tương ứng với mỗi chỗ. Điều này là 1 phần khiến Kim Dương muốn vào học ở đây.

- Hi, cho chị xem một lúc rồi chị đi luôn ấy mà. – Dương cười trừ, rồi cô nghiêng đầu nhìn vào trong. Ừm... thế nào nhỉ? Trần, tường, sàn phòng dính be bét những chất nhớt ko rõ nguồn gốc. Sách đc treo lủng lẳng trên không trung, đang bốc khói nghi ngút. Lại còn là khói sắc màu nữa. Kệ sách đc uốn cong nghệ thuật và còn đc gắn thêm mấy cộng lá, côn trùng chết,... Sàn nhà có mấy con côn trùng nhìn đã ớn lạnh còn bò bò lảm đàng. Nhìn thành quả của mình, Dương tặc lưỡi:

- Chưa đc đẹp lắm! Hay để chị làm nó tuyệt hơn nhe! - Dương cầm chai sịt màu và một túi côn trùng hai tay với nụ cười nham hiểm. Hương nhìn nổi cả da gà.

- Thôi mà chị ơi! Chị rộng lượng tha thứ cho tụi em trong 2 ngày cũng đc! – Hương nài nỉ.

- Sao đc? Đã làm phải làm tới bến. Để chị phụ mậy... - Dương đang nói thì có điện thoại, mở ra thì cô hơi ngạc nhiên nhưng cũng nói:

- Đội chị đi nghe điện thoại tí! – Nói rồi cô chạy ra một góc khuất nói chuyện điện thoại:

- Alo anh trai yêu quý, gọi cho em có gì ko? – Dương nói với giọng chán nản. Ng ở đầu dây bên kia là Trung-anh trai ruột của Kim Dương.

- Anh mày gọi mà nói giọng như thế hả? Hiện tại “ng anh trai yêu quý” của mày đang đứng trc lớp mày đây. Tại sao mày KO Ở LỚP HẢ? – Anh lộ rõ vẻ bức mình. Hết vô cái điện thoại làm ng bên kia xit thùng mắng nhỉ.

- Stop đã anh! Anh nói trc lớp em? – Dương bắt đầu đỏ mồm hỏi. Người duy nhất trên trái đất này ngăn đc đòn quậy phá của nó chỉ có anh Trung. Một khi anh đã đến thì nó cao chạy xa bay thế nào cũng bị anh tóm gọn.

- Lộn, anh đứng sau lưng em đây nè. – Trung nói trong điện thoại, Dương đỏ mồm nhìn lại phía sau. Anh mặt bưng bưng sát khí đi đến cạnh Dương. Anh giờ tờ báo tuần cho đứa em của mình xem kèm lời dọa nạt:

- Này, mày xem “chiến công” của mày đi! – Anh nói rồi giơ trc mặt Dương. Ở trong đó có dòng chữ tiêu đề màu đỏ chói to lù lù ngay trên mặt báo ghi: “Trường Shock Kaii (trường nó học) vừa hứng chịu một trận nổ bom “ác” nhất trong thế kỉ”. Có hình ảnh đen trắng phóng đại, hình gồm “màn pháo hoa” của cô đang Bùm Chéo và trường tan tành. Lúc đấy h/s về hết rồi nên ít có thương vong. A, có hình thứ hai ở trang sau nè. Hình là trường sập tan nát, tầng một chỉ còn nửa. Xung quanh khói bầy màu, một số con côn trùng cực to, chất nhầy nhầy màu đen và tím,... Còn có dòng chữ tiêu đề ảnh: “Tận thế của trường Shock Kaii”.

- Mày xem, mày mà anh mày còn gom ít tiền sửa cho nhanh ko thì giờ mày ở nhà chơi rồi nhá! – Trung nói. Gom ít tiền thế mà vài ngày đã sửa xong. Công nhận, “ít tiền” thật.

- Vâng vâng!

- À, còn cái tội sao mày BỎ HỌC ĐI CHƠI THẾ HẢ? – Anh hét thẳng mặt nó. Nó nghĩ một lúc rồi dùng tốc độ nhanh nhất của mình chạy thật nhanh xuống tầng một. Nhưng...

- Đang hỏi tội chạy đi đâu? – Anh một tay cầm cổ áo nó kéo nó lơ lửng trên không. Một tay chống hông cầm tờ báo.

- Á á, thả em xuống! – Dương vùng vẫy nhưng vô ích. Anh nó cao 1m87, nó cao 1m64, cách nhau tận 23cm vầy sao thoát đc.

- Mày IM! – Trung hét thẳng tai nó rồi xách nó về lớp. Còn Dương thì ko muốn thùng tai nữa nên im cho anh xách về.

- Dạ chào cô, con mang em Dương về rồi đây ạ! – “Khiếp, khi ở riêng với em gái nói mầy-tao ghê lắm sao ở trc mặt cô lễ phép kinh” suy nghĩ của Dương.

- Nghĩ gì đấy? – Anh như đi guốc trong bụng cô vậy ớ. Nghĩ gì anh cũng biết.

- Ô, em nghĩ gì đâu. Hi hi! – Dương cười trừ.
- À Trung này, em có thể dành thời gian ở đây vài phút canh chừng đứa em của em ko? – Cô giáo nói. Các bạn h/s bên dưới gật đầu đồng ý.
- Vâng, em rất sẵn lòng ạ! – Trung cười vui vẻ. Trong khi đó có ai kia đang khóc thầm trong lòng.
- 3 tiết học trôi qua, cuối cùng cũng đã đến giờ về. Anh nói ở vài phút thể mà ở cả buổi làm Dương ko ra ngoài “chơi” đc.
- Ôi, mình về thôi anh Trung ơi! Em đói quá trời ời. – Dương ưỡn ngực ra phía sau rồi kêu.
- Ủ! Xuống sân trường để anh dắt xe ra! – Anh gấp sách lại rồi đi xuống. Dương cũng lon ton theo sau. Khi họ đi, tiếng bàn tán bắt đầu hiện lên.
- Ui ui, ko ngờ chính anh trai của Dương có thể vô hiệu hóa trò của nó. Anh hùng giải cứu đất nc đây chứ đâu. – H/s 1.
- Ủ, giống như mình là dân thường, Kim Dương là ác ma, anh Trung là anh hùng. – H/s 2 đồng tình.
- Tao từng chết đi sống lại nhiều lần nhờ trò của nó rồi đấy. Tưởng chừng nhân loại sắp diệt vong ai ngờ vẫn còn siêu nhân sống sót trên trái đất này. – H/s 3 nháy vô 8 cùng.
- Tóm gọn lại, khi nào anh Trung còn sống thì chúng ta vẫn còn cơ hội tồn tại. – H/s 4.
- ...

Cách đó không xa...

- Hắt xì! Xụt! Hình như ai đó đang nói xấu em. – Dương lấy tay lau nc mũi.
- “Anh biết ai rồi” Vậy hả? – Anh nghĩ một đằng nói một nẻo.
- Uh. Thôi về nhanh đi anh, em đói! – Dương chạy nhanh ra chỗ nhà xe. Trung mỉm cười rồi đi theo đứa em quậy phá của mình.
- Hết---

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: *Ko có gì để nói*

Hai anh em đang đạp xe đi về nhà thì bỗng dừng K.Dương dừng lại. Anh thấy vậy cũng dừng lại theo, hình như cô đang nhìn thứ gì đó. Anh đảo mắt nhìn theo hướng Dương đang nhìn, một quán kem. Anh tiến lại phía cô, vỗ nhẹ vào vai:

- Rồi rồi, muốn thì nói cho anh biết chứ đừng có “tán công” quán bằng ánh mắt tia laze của em vậy chứ! – Anh cười. Anh dừng vậy thôi chứ cũng yêu em gái lắm.
- Yé, anh muôn năm! – Dương nhảy cẫng lên rồi phóng ngay vào quán. Anh cười trừ rồi cũng dắt (cả hai) xe đi vào vỉa hè.
- Chị cho em 1 cây kem vị dâu, 1 cây vị socola, 1 cây vị sữa,... - Nó kể một lèo đủ thứ kem. Anh vừa đi vào suýt té ngã vì nghe bài ca “kem” của nhỏ. Sau một lúc (thật ra nửa tiếng) thì Dương cũng đi về chỗ bàn anh đang ngồi. Cô đang hậm hực vì anh trai cứ bám cô 24/24 từ lúc ra khỏi trường tới giờ làm cô không phá ai đc. Anh như đoán đc nó nghĩ gì, liền nói:
- Anh này không cho đi chơi tối nay đâu! – Anh vừa dứt lời thì đã có kem đến.
- Hừ, anh gì ác độc với em gái như mụ phù thủy thế! – Nó bức tức ăn cây kem của mình. Kem quán này rất ngon, quán cũng đc trang trí rất đẹp, cô có vẻ thích quán này rồi đó. Nhưng, có một điều mà cô không thích, đó là tại sao trong quán toàn phục vụ là nữ!!! Họ từ nãy đến giờ cứ liếc nhìn anh trai cô bằng ánh mắt đưa TÌNH. Cô thờ dài, anh nhìn cô cũng đoán đc cô đang nghĩ gì. Suy nghĩ một lúc, anh đứng dậy gọi điện cho ai đó rồi ra bàn cô đang ngồi. Cô đang ăn kem nhìn anh trai cô:
- Sao vậy anh?
- Em vừa đi đường vừa ăn kem không? Anh đèo cho.
- Ô, vậy còn xe đạp của em?

- Sau bạn anh chờ nó về! Nhanh, anh chờ ra chỗ này đẹp lắm!

- Ô ơ, vâng vâng! – Nó, mồm ngậm 1 cây kem, hai tay mỗi tay cầm 3 cây, nhét vào túi 4 cây (chưa bóc vỏ). Anh nhìn “người kem” trước mặt thì bật cười, tiến lại chỗ nó. Anh vỗ vai nó:

- Bạn anh đến đây có mang hẳn một thùng đựng kem nên em không phải lo.

- Ô, vậy ă? Vậy thì em... - Nó bỏ vài cây kem khỏi người, trong túi 2 cây, mỗi tay 1 cây. Anh mỉm cười xoa đầu nó rồi đi ra ngoài lấy xe của anh.

---Hết---

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Chủ nhân chiếc bàn?!

Sáng hôm sau, K.Dương đến trường rất sớm a~~~~

Nó lón vòn ở sân sau trường, nghĩ kế phá hoại thật hay. Sau một lúc nghĩ tới nghĩ lui, ko nghĩ đc gì nó đánh lên lớp dòm ngó xem

Cạch.

Nó mở cửa bước vào, ngồi vào chỗ ngồi của mĩk, nhìn xung quanh lớp. Ai da, giờ nó mới để ý nha. Bàn bên cạnh nó từ lúc vào trường và vô lớp này nó vẫn chưa thấy chủ nhân của chiếc bàn này. Kể cũng lạ, ko đi học mà vẫn chưa bị đuổi cơ. Nó nghe lỏm đc khi cô chủ nhiệm than phiền đứa ngồi bàn này.

Cạch.

Tiếng cửa mở cắt ngang dòng suy nghĩ của nó. À, là mụ Linh nà.

-Yo! Mày đến sớm phết nhờ?! - K.Dương giờ tay chào.

-Mày cũng đến sớm dữ. Tưởng mĩk đến lớp sớm nhất, ai dè, thấy cái con chết bầm ngồi tự kỉ. - Linh lờm.

-Cho mày ăn thuốc đặc chế của tao giờ! - Nó hăm dọa.

-À thôi, cho em rút lời nói vừa nãy ă! - Linh chảy mồ hôi.

-Tạm tha! À, cho tao hỏi! Cái đứa ngồi bàn này tao chả thấy mặt nó bao giờ cả. - Nó vừa hỏi vừa chỉ vô cái bàn cạnh nó.

-À~~~~

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 6: Cái thằng cha nào đây?

-Cái tên đó ngay ngày đầu vô học đã đánh nhau, sau bị thầy cô giáo mắng. Ngay ngày hôm sau chẳng thấy hấn đâu nữa. - Linh kể.

-Oh. Sao vậy ta? - Nó tự hỏi mình, tay lục lọi gầm bàn làm gì đó.

-Chắc là xấu hổ rồi chứ còn gì nữa. - Linh giải thích quan điểm của mình.

-Ko phải. Có gan đánh nhau thế cơ mà, sao lại xấu hổ việc còn con thế chứ! - Nó cũng nói rõ quan điểm.

-Hồi, kệ! Mà cô giáo vừa kêu mày lên phòng giáo viên đấy! - Linh quay xuống nhìn nó.

-Ồ ờ! - Nó thôi ko nghịch dưới gầm bàn nữa, chạy nhanh xuống phòng giáo viên.

Cạch.

-Dạ, con chào cô! Cô gọi con có gì ko? - Đấy,ở với cô giáo là lễ phép thế đấy.

-Ừ. Con mang tờ họa báo đi dán đi! Nhớ, đừng có nghịch ngợm đấy!- Cô đưa cho nó sấp tờ. Cô giao việc này cho nó mà ko giao cho Kim vì nó nhanh nhẹn, sẽ nhanh xong hơn.

-Vâng! - Nó chạy mất hút.

-Ở trường có tổng cộng 4 cái bảng thông báo to chà bá. Mỗi bảng mình dán 3 tờ. Hừm, vẫn thừa. À, sau mình dán ở hai cái bảng nhỏ ngoài cổng trường nữa. Vẫn thừa... Quên, dán ngoài vườn ưo đấy. - Nó bỗng nghĩ ra ý tưởng bá đạo.

Sau khi dán xong ở các bảng thông báo, nó bắt đầu "làm gì đó" với mấy cái bảng xấu số.

Xong việc, còn thừa 7 tờ. Nó bắt đầu di chuyển ra vườn trường với ý định làm hồng cảnh quan.

Đang đi thì nó bị một cánh tay nào đó lôi vô bụi rậm.

-Gì vậy? Thả ra! - Nó hò hét.

-Bạn vừa từ phòng giáo viên ra phải ko? - Hấn cầm hai cổ tay nó, đè xuống đất. Theo đó thì người nó cũng nhào xuống đất theo. Mặt hấn đối diện mặt nó. Cảnh tượng trai đè gái này rất dễ cho người khác hiểu lầm.

-Ừ. Mà có chuyện gì ko? - Nó hết hoảng sợ ngay tức khắc.

-Cô giáo nói gì với bạn? - Hấn hơi đỏ mặt, hỏi.

-Là sao? - Do hấn nói khá nhanh nên nó ko kịp nghe.

-Thì... ở trường có vui ko? - Hấn gãi đầu, hai má hơi ửng đỏ hỏi.

-Hả??? - Nó ngạc nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đầu!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Cậu bạn kì quặc và trò chơi đùa của nó!

-Sao cậu ko đi học, đi học thì mới biết có gì vui chứ! - Nó nhìn bộ quần áo cậu ta mặc một cách chán nản.

-Tại... tôi ko thể đi học - Hấn ngao ngán nhìn nó.

-Ồ, vậy cậu là h/s mà ngay ngày đầu đi học đã đánh nhau á? - Nó ngạc nhiên, mới vài phút trc nhắc đến hấn thì giờ hấn đã hiện linh ngay tức mắt nó, linh thật.

-À,... ừ

-Trông cậu ko giống một tên mà hay đánh nhau cho lắm. - Nó nhìn một lượt ng hấn rồi đứng dậy - Mà tớ có việc chút, đi trc nha! - Nó mới đi đc 3 bước chân thì phía sau, hấn bỗng lên tiếng.

-Cậu tên gì? Tớ là Khánh - Hấn nhìn nó hỏi.

-Tớ là Kim Dương, cứ gọi là Dương đc rồi! - Nó nói rồi lại chuẩn bị đi tiếp nhưng cái mồm của hấn vẫn hoạt động.

-Tụi mình là bạn nhé! - Hấn có vẻ khá là khó khăn khi nói câu đó.

-Thì tụi mình vốn là bạn cùng lớp mà! Tớ với cậu ngồi cạnh nhau đấy - Nó nói cho hấn biết rồi tiếp tục bước đi. Hấn thì ngồi đấy mãi, miệng về nụ cười rõ tươi.

Sau khi dán xong mấy tờ còn thừa lên cây, nó cũng tranh thủ làm vài trò cho vui.

Trống kêu, đến giờ vào lớp.

Mọi ng trong lớp ngạc nhiên khi nó chịu xuất hiện ở trong lớp những 3 tiết lận. Tất cả h/s trong lớp và cô giáo đều nghĩ "lại chơi trò gì ở lớp mình nữa rồi. Mong ko phải một quả bom thêm mấy thứ "đồ" của nó." nghĩ đến cả lớp đã nổi da gà.

Mấy hôm trc, nó "tặng" cho cái lớp này một quả bom to hơn đầu. Hôm đấy mọi người còn tưởng nó sửa đc cái tật chơi đại của nó rồi chứ.

Nhưng đâu biết rằng, có 1 quả bom đc treo lủng lẳng trên trần nhà trong khi mọi người đang học.

Bùm!!!!!!

Tổng hợp các thứ có trong quả bom thần thánh nào:

Son, keo, lông gà, chất hoá học, tiết canh, cà chua, mắm, tiêu, muối, cái đánh bóng giày, kim tuyến, mực.

Mọi ng nhìn chăm chăm nó. Nó chỉ cười hì hì rồi nhanh chóng tẩu thoát.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chiến tích trò của nó và cái thằng ngáo làm nó mất thời gian!!!

Đến giờ học khoá, bọn nó lại phải thử mấy chai thuốc xanh, vàng, tím đó nữa á?! Chán muốn chết!

Cô nói rõ ràng, chỉ từng chai nào vô trc, vô sau. Nhưng quan trọng hơn hết, cô bảo nó ko nổ nhưng khi một cô bạn bỏ chai tím vào chai xanh thì một cái "Bùm" nhỏ kêu lên.

Dù đã làm theo lời cô nói rồi nhưng tất thấy mọi ng đều bị nổ, cả cô giáo. Giờ cô mới để ý, lọ thuốc vàng này ko phải thật mà là hàng giả. Mọi ng nhìn về phía nó nhưng nó đã thoát tằm tổng ba đời rồi.

Nó đang lòn vòn ở sân trường thì nghe tiếng hét: "Cái gì thế này?", vì tính tò mò háu chuyện nên nó phóng nhanh đến chỗ hát tiếng hét.

Ừm, tưởng gì hoá ra là cái trò nó làm với mấy bảng thông báo. Tấm bảng sáng loáng như chiếc gương, phản chiếu mặt đc. Cũng đc, có dịp lần sau nó làm kiểu khác ấn tượng hơn.

Nó cũng đang tò mò với cái trò mà nó làm ở vườn trường. Nó phóng rất nhanh đến vườn.

-Áááááááááááááááá!!!!!!! - Có tiếng hét lãnh lót của một đứa con gái. Nó hí ha hí hửng chạy ra xem.

Cảnh tượng trc mặt nó hơi mất hình tượng ng con gái VN cho lắm. Một cô gái dính bã kẹo cao su dưới miệng với chiếc ghế. Dù vậy, cô gái đó vẫn cầm cái đt trên tay, vẫn cười cười nói nói như chả có chuyện gì xảy ra.

Sau khi chụp ảnh cô gái đó bằng chiếc đt nó dẫu, nó nhanh chóng chạy vô nhà vs, đăng ảnh "chiến tích" của mình lên trang web trường.

Đang vui vẻ trên đường trở về nhà, nó bị một bàn tay kéo vô chỗ hẹp.

-Ưm ư,... ai đấy? Thả ra coi! - Nó cự quạ.

-Xuyt, tở đây mà - Hấn nở nụ cười tươi.

-Bắt cóc tở làm gì vậy? - Nó làm cái bộ mặt nghiêm túc.

-Hi hi, tở vừa tìm đc một con chó bỏ rơi. Minh đến đó đi! - Hấn chui tọt xuống cái thùng gần đấy, bò bò đi trc ==))

Đến nơi, nó thộn mặt ra. Hấn đang xoa cằm con chó nhưng vấn đề ko phải vậy mà là...

-Đây đâu phải chó bỏ hoang!!! - Nó hét. Cái con chó có cái dây xích cột với cái cột, thân hình khoẻ khoắn thể mà là chó bỏ hoang à!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tranh cãi!

Hai đứa tụi nó sau khi trả chú chó cho chủ nhân của nó, cả hai rẽ vào một quán bánh gần đó.

- Uhm, ngon thiệt! - Nó ngặm luôn hai miếng bánh bông lan to bỏ chẳng vô trong miệng.

- Cậu ngộ thật đấy! - Hấn nhìn nó ăn, tay chọt chọt cái má phính to ra nhờ thức ăn trong miệng.

- Ậu ôi ay i! Ề yên o ó ăn! (Cậu thôi ngay đi! Để yên cho tớ ăn!) - Nó nhìn hấn bằng ánh mắt đằng đằng sát khí.

- Thôi thôi! Ăn từ từ ko mắc nghẹn giờ - Hấn nhìn nó cười. Nào ngờ, lúc sau nó mắc nghẹn thật. Tay phải đập mạnh vô ngực còn tay trái vẫn nhát quyết bằm chiếc bánh. Mặt trắng bệch, hấn hốt hoảng lấy cốc nước mik đang uống đồ ực vào miệng nó. Lúc sau thì hết nghẹn.

- Phù phù! - Nó thở gấp để lấy oxy.

- Thấy chưa? Bảo rồi ko nghe! - Hấn nhìn nó trách móc.

- Uh uh! - Nó thở gấp.

Đang nc vui vẻ thì từ đâu có một nhóm 4 ng đi về phía bàn tụi nó.

- Ê, mày cho tao mượn 2 triệu đi! Tao lỡ thua ván cá cược nên giờ hết tiền rồi.

- Tại sao tao phải đưa cho mày? - Hấn đưa bộ mặt hơi khó chịu ra.

- Chúng ta là bn phải ko? - Hấn ta tiến lại phía hấn, chìa tay ra.

- Uh, bn bè giúp nhau là chuyện bình thường mà! - Hấn vui vẻ đưa tiền cho cái thằng đó.

Sau khi tụi thằng đó rời đi, nó ko thể ăn đc nữa. Nó bỗng hỏi:

- Sao cậu lại làm bn với những người đó?! - Nó nhìn thẳng mắt hấn. Lúc đầu hấn hơi giật mình nhưng cũng bình tĩnh trả lời:

- Họ là những ng bn đầu tiên của tớ cũng là những ng đầu tiên chơi với tớ mà ko chút sợ hãi. - Hấn kể, nó hơi giật mình, hấn tiếp - Mọi ng luôn sợ sệt khi ở gần tớ, nhưng họ lại khác. Họ bình thường chơi với tớ ko chút sợ hãi. - Hấn hơi mỉm cười. Nó nghe xong câu đó, tay đặt chiếc bánh ăn dở xuống, đầu hơi cúi.

- Sao vậy Dương? - Hấn nhìn nó lo lắng hỏi.

- Chỉ có cậu là ng tìm bn kiểu vậy. Có những ng bn như thế, thà tớ ko có bn còn hơn. - Nó hơi cúi xuống nói. Hấn hơi giật mình. Bỗng nc trà từ trên đầu nó chảy xuống. Nó ngạc nhiên ngược lên, hấn đang đồ nc trà xuống đầu nó.

- Bn là ng xấu! - Hấn nói rồi bước ra khỏi tiệm. Còn nó, tay cầm chặt vải quần, chạy ù ra ngoài.

- Ê! - Nó kêu. Hấn quay lại thì nhận ngay một chiếc bánh kem vô mặt.

- Cậu ko hiểu gì hết! - Nó hét rồi chạy thật nhanh về nhà. Hấn đuổi theo để trả thù. Trong đầu nó nghĩ:

- "Tại sao? Mình chỉ cho cậu ta một lời khuyên thôi mà!"

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Giọt nước mắt tình bạn!

Sáng.

Nó hôm nay đến rất sớm, 1 phần vì muốn tránh xa thằng bệnh hoạn kia, 1 phần vì đến sớm nó sẽ làm ra nhiều trò vui hơn.

Đang định đưa tay mở cửa lớp, đằng sau bỗng có tiếng nói:

-Ồ, Dương hả em? - Nó quay đầu, cô chủ nhiệm lớp nó mỉm cười nói tiếp - En theo cô lên phòng giáo viên! - Rồi cô đi thẳng hướng đến phòng giáo viên. Nó ngơ ngác một lúc rồi cũng đi theo cô.

-Có chuyện gì thưa cô? - Lịch sự một cách kinh dị.

-Khánh đối xử với em ra sao? Hôm nọ cô thấy em cùng nó đi về cùng nhau - Cô nhìn thẳng mắt nó, lo sợ Khánh bắt ép hay đánh nó.

-À, cậu ta gọi em là bn - Nó cũng ko biết nói sao.

-Thật hả? Tuyệt đó nha! - Cô cười nhìn nó - Chà là Khánh sắp bị đuổi học vì lí do ko đi học lâu ngày. Em có thể nói giúp cô với Khánh là nó sắp bị đuổi học ko?

-Em từ chối ạ! - Nó trả lời tinh bơ, mặt hơi mỉm cười.

-Hê???? Tại sao???? Giúp cô đi mà!!!!!! - Cô nó với khuôn mặt năn nỉ nhìn nó.

-Ko là ko ạ! - Đùa chứ, nó và hấn đang cãi nhau, giờ đòi nó giúp hấn á? Ko bao h nhé! Cái thằng, mình giúp nó mà nó còn gọi mình là ng xấu, bảo sao ko tức! Nó cố đi ra khỏi cửa phòng giáo viên kéo theo cô giáo đang "nước mắt lưng tròng" bầm bụng nó ko để nó đi khỏi phòng.

-Huhuhu, em giúp cô đi mà! Nể tình cô là gvcn đi! - Cô kẻ lẻ, mắt vẫn ra hàng nc mắt cá xấu.

-Ko ko ko và ko ạ! - Nó vẫn cố đi. Sau một lúc vật lộn thì cuối cùng cô cũng đã cho nó đi. Haizzz, cô giáo gì mà trẻ con thấy mờ.

Đang dạo chơi trong vườn và bắt vài con sâu bọ và côn trùng để chơi thì nó nghe tiếng ng nói ở đâu đó. Tính tò mò nổi lên, nó nghe theo âm thanh dò đến nơi một nhóm 4 ng đang nc gì gì đó. Nó núp gần đó và giật mình khi thấy bốn tên đó là 4 thằng bn tồi của tên Khánh. Nó căng tai như thỏ, cố gắng nghe chúng nói gì.

-Ê, sao hôm nay thằng Khánh nó chẳng đưa tiền cho mình nhỉ? - Một con gà (vì tên đó tóc kiểu mào gà nhuộm màu đỏ nên gọi vậy) vừa ngoáy mũi vừa nói.

-Haizzz, chả biết nó bị gì nữa! Nhờ nó sau này ko đưa tiền cho chúng ta nữa thì sao? - Một thằng tóc xanh lá ngửa mặt lên trời nói.

-Hả???? "Chỗ rút tiền" ko đưa tiền cho chúng ta nữa á? - Gà méo sệ nhìn thằng xương rồng (tóc xanh và nhọn, gọi thế cho nhanh).

-Hình như nó nhìn thấu ý đồ của bọn mình thì phải! - Một thằng đeo kính đẩy gọng kính nói.

-Hả????????? - Gà kêu - Chán chết!

-Ko có tiền thì mình bỏ thằng đó, kiếm thằng khác! - Xương rồng nói.

-Thằng đấy là thằng dễ dụ - Đeo kính giải thích.

-Thôi, bọn mày ồn quá! Ba ngày sau nó ko đưa tiền thì cứ bỏ thằng đó, hết giá trị lợi dụng - Thằng tóc vàng hình như là đại ca tụi từ nãy đến h mới lên tiếng.

-Chuẩn! - Ba thằng nhìn nhau nói.

Nó nghe hết tất cả, ức chế thay cho hấn. Miệng khẽ rên

-Lũ khốn!

Bỗng nó nhìn thấy ai đó đang dựa lưng vào tường chỗ khuất. Có vẻ cũng nghe hết rồi. Nó đi vòng ra phía đó. Nhìn con người đơ ra vì nghe hết cuộc hội thoại vừa nãy, nó mặt lạnh tanh nói

-Nghe hết rồi chứ?! - Nó tiến lại, ngồi cạnh người đó. Ko ai khác ngoài hấn-Khánh. Ko phản ứng, nó thở dài rồi dùng hai tay nắm chặt hai vai hấn quay người hấn về phía mình. Một giọt nc mắt lăn dài trên má hấn, nó nói chắc nịch nhìn thẳng mắt hấn

-Vẫn có những ng bn tốt hơn, tớ sẽ giúp cậu tìm những người đó - Nó hơi mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Hấn đi học trở lại!

Nó nói xong, hấn im lặng vài giây rồi bỗng tiến đến ôm nó. Nó đơ ra vài giây rồi cũng dang hai tay ôm lại.

-C... cảm ơn! - Hấn nói nhỏ vào tai nó. Nó mỉm cười bỏ ng hấn ra để hấn đối diện với mình

-Cậu đã nói gì nào?! Bạn bè phải giúp đỡ nhau, đúng chứ?! - Nó cười cười nhìn hấn.

-Ừ! - Hấn cười. Hai đứa một lúc sau cũng đứng dậy, nó về lớp còn hấn thì đi đâu đó.

Chiu hôm đó.

Đang bước chân vô ngôi trường thân yêu, bỗng nó nghe tiếng ai đó la í ới tên mình.

-Êêêê!!!!!!Kimmmmmmmmm Durongggggg óiiiiiii!!!!!! Đọiiiiii tớ vóiiiiiiiiiiii!!!!!! - Giọng hét huyền thoại với độ kéo dài cao làm rung rinh cỏ lá, làm tóc ai kia dựng đứng. Sở hữu giọng hét kinh thiên động địa kia chính là hấn.

-S... sao cậu ở đây?! - Nó lắp ba lắp bắp hỏi.

-Thì tớ cũng là h/s ở trường này mà! Với lại, vì cậu mà tớ mới đi học đây! - Hấn nhe răng cười.

-Ồ nhưng... - Nó chưa nói hết câu thì những tiếng bàn tán rộ lên.

-Kìa, đấy chả phải tên Khánh sắp bị đuổi học đấy ư!

-Mới vào trường đã đánh nhau, chuẩn du côn rồi còn gì?!

-Sắp bị đuổi học đến nơi rồi mà vẫn còn vác cái mặt đến đây.

-Bộ ko biết xấu hổ à?!

-...

Những tiếng bàn tán cứ liên tiếp nhau rộ lên. Nó để ý tay hấn nắm thành quả đấm, run run lên, đầu hơi cúi xuống. Nó chạy nhanh đến phía hấn, nắm một bàn tay của hấn kéo đi, để lại câu nói

-Những ai còn nói về chuyện này thì cẩn thận đồ dùng của mình đấy! - Nó vọng lại làm cả đám đang bàn tán im thin thít. Tất nhiên rồi, trong trường, ai ai cũng biết đến những trò đùa của nó rồi. Và để đảm bảo tính mạng, nghe lời nó là trên hết.

Nó kéo hấn ra vườn trường, dí hấn ngồi xuống ghế đá gần đấy, hai tay nắm chặt vai hấn lay lay

-Ê! Bình tĩnh lại đi! - Nó nói to. Sau vài giây hấn cuối cũng cũng cử động, miệng nói nhỏ

-Ừ! - Hấn đi đâu mất tiu.

Trống.

Hấn ở trong lớp, ngồi cái vị trí tưởng như ko có ng ngồi ở đó. Nó sau khi bắt mấy con bọ về, hí ha hí hửng ngồi về chỗ.

-Cậu bắt mấy con bọ này về làm gì? - Hấn tò mò ngó sang hỏi.

-Chơi chứ để làm gì? - Nó cười tươi, cất cẩn thận "nguyên liệu" vô cặp sách.

-Sao chơi? - Hấn chưa hiểu.

-Hi, sau tớ cho cậu xem. Tan học qua nhà tớ chơi nhá! - Nó nháy mắt tinh nghịch.

-Ok! - Hấn giờ tay kí hiệu đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Nhà và Chị nó! (còn ai nhớ anh Thành nhà ta ko?)

Hắn theo nó đi về nhà nó, nhà nó ko to ko nhỏ, cỡ bình thường nhưng decor trang trí rất đẹp. Cổng nhà sơn màu xanh dương nhạt, decor đám dây leo chọn làm nơi sống. Hàng rào trắng có mấy cây hoa hồng uốn lượn nhằng nhịt. Cổng nhà chừng hai mét, màu trắng tinh khiết từ từ mở ra. Ngôi nhà decor làm theo phong cách "tự nhiên" a~ Tường xanh lá nhạt thêm rực rỡ nhờ hàng hoa tươi đủ sắc đủ loại nở hoa sặc sỡ. Từ cổng vô đến nhà decor lát đá tự nhiên. ~Một ô~ Nói chung là ngôi nhà theo phong cách "tự nhiên".

Vừa mở cửa ra phát, một thằng con trai từ trên lầu phi xuống. Thằng đó còn ai khác ngoài Thành! Thằng Thành nhìn hắn như sinh vật lạ, nó thấy thế mới nói:

-À, đây là Khánh! Nó đến chơi ý mà! Khánh, còn đây là Thành, bn thân của tớ! - Nó chỉ vô mặt cậu (Thành) rồi chỉ vô mặt hắn. Kết thúc bằng câu - Hai thằng chó tự nói tiếng chó làm quen trc đi! Tui đi thay đồ đã (đang mặc đồng phục trường). Hai thằng nhìn nhau rồi ko hẹn cùng liếc ánh mắt xẹt điện về phía nó.

-Xin chào! Rất vui decor làm quen! - Hắn chìa tay.

-Rất vui decor làm quen! - Cậu cũng chìa tay ra, bắt tay với hắn. Trông hai ông này như đối tác làm ăn í. Hai "đối tác" ngồi xuống ghế sofa phòng khách.

-Bộ một mình cậu ở đây với Chi thôi sao?! - Hắn hỏi, đầu nhìn ngó xung quanh.

-Ko, còn có em chị Chi nữa! - Cậu trả lời.

-Chị của Chi? - Hắn tò mò muốn biết chị của Chi như thế nào.

-Chị sắp về rồi! - Cậu chỉ tay qua cánh cửa chính. 1-2-3

-Chị về rồi đây! - Chị ấy đặt đồng tử linh kinh xuống.

-Ồ, ai đây? - Chị chỉ tay vô Khánh.

-Đây là Khánh, bn cùng lớp của Chi - Cậu giới thiệu.

-Ồ, chào em! Chị tên Nguyệt. Con Chi nhà chị nghịch lắm! Mong em trông chừng nó hộ chị! - Chị Nguyệt cười tươi nhìn Khánh.

-Dạ, vâng ak! - Hắn lễ phép.

-Nè nè chị, sao lúc lần em mới vô nhà, chị ko nói câu đó đi! - Cậu bỗng nhận ra bức xúc hỏi.

-Nhìn mặt chú mày ko đáng tin tưởng hơn thằng nhóc này! - Chị Nguyệt nói rồi dí mạnh đầu Khánh xuống.

-Xì! Bất công! - Cậu bĩu môi.

-Mặc xác mày, bộ chú mày liên quan tới chị chắc! Hơ hơ! - Chị Nguyệt cười cười rồi đẩy hắn đến phòng Chi.

-Đây là phòng nó, phòng nó khá nguy hiểm nên em đừng tự tiện động chạm đồ đạc trong phòng đấy! - Chị Nguyệt cẩn thận dặn dò.

-Vâng!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Trái đất gặp nguy thế giới gặp nguy!

Kẹt kẹt (tiếng mở cửa).

-Ồ... cậu có nghĩ nên thay hoặc sửa cánh cửa này đi! Tiếng nghe dễ sợ quá! - Hắn run rẩy đi vô trong phòng "mà".

-Hửm? Cần gì?! Để vậy cũng decor mà! Tớ ko quan tâm lắm - Nó đang lục lọi gì đó trong hộp bàn.

-Ủm... mấy cái đưng trong lọ này là gì vậy? - Hắn kinh hãi chỉ vô một cái lọ đựng chất lỏng xanh lá cây, đôi chỗ lổm đổm tím.

-À, một cuộc thử nghiệm chất độc của tớ đã tạo ra nó. Tớ đã lấy một giọt nhỏ vô một chiếc lá, nó lập tức khô queo lun. Thế nên đừng động vào! - Nó

tinh bơ đáp lại làm hấn sồn cả da gà da vịt.

-M... mà cậu đang lục gì trong học bàn thế? - Hấn khẽ hỏi.

-Bắt vật thử nghiệm của tớ, nó chạy nhanh quá nên tớ phải mất một ít thời gian. - Nó nói lại, mắt vẫn dán vô học bàn. Hấn tò mò ngó xem "vật thử nghiệm" của nó là gì. M... một con bọ cạp đỏ.

-Ê, cậu đừng bắt nó! Nó có độc cực mạnh đấy! - Hấn cầm tay nó ra khỏi học bàn.

-Nè, cậu làm cái quái gì vậy?! - Nó hét lên.

-Cậu ko đc liều mạng như vậy! Nhỡ trúng độc thì sao?! - Hấn cũng hét lại.

-Hà? - Nó ngo ngáy nhìn hấn, sau đó bụm miệng cười - Lo cho tớ hả?! Lo gì chứ! Tớ bắt bọn này trăm lần rồi chứ đâu có ít, có lần nào bị cắn đâu. Mà tớ cũng ko ngu ngốc dùng tay ko bắt bọn nọc độc, tất nhiên có sự giúp đỡ của dao kéo rồi! - Nó nói rồi chỉ tay vô con bọ cạp, hấn nhìn theo. Ờ hen, nó bị cắt mất phần đuôi rồi mà.

-Hừ! - Nó liếc hấn rồi dùng tay thò vô học bàn bắt tiếp. - Đc rồi! - Nó cầm con bọ cạp lên, ve vẩy trc mắt hấn - Nhìn nè nhìn nè! Nó nhìn lạ nhì? Dù đã bắt nó mấy lần rồi nhưng tớ vẫn thấy nó thật thú vị! - Nó cười nhe răng tinh nghịch.

-*cạn lời* Vậy... cậu định làm gì nó? - Hấn e dè chỉ tay hỏi.

-Đồ một lọ thuốc vô người nó xem thuốc phát huy thế nào - Nó mặt ngu trả lời, hấn thì dựng tóc gáy.

Tách!

Một giọt nc trong cái lọ có màu đỏ, đôi chỗ có hình ngoằn ngoề màu xanh dương đậm nhỏ trắng vô người con bọ cạp xấu số.

Xèo~~~~~

Giọt nc đấy như axit, ăn mòn con bọ cạp.

-Hừm, tệ quá! Lần này ko "ăn" bằng lần trc - Nó lắc đầu tiếc nuối.

-L... làm sao cậu có thể... chế tạo ra cái thứ kinh khủng này? - Hấn lau mồ hôi nhìn nó.

-Chả có gì đâu! Linh tinh ấy mà! - Nó vẩy vẩy cái tay. - Bộ cậu thấy nó kinh khủng vậy à? - Nó hơi bần, tưởng cậu ta ko sợ để cùng mình lập ra nhóm 2 ng tạo ra mấy thứ này.

-Ko, nó tuyệt mà! Tớ cũng muốn thử làm nữa! - Hấn cười cười nhìn nó - Mặc dù lúc đầu nhìn hơi đáng sợ nhưng về sau tớ thấy nó cũng khá thú vị! - Hấn cười nhe răng nhìn nó.

-Okay! Vậy nhé! Cứ chiều chiều ra nhà tớ để làm một lọ thuốc mới. - Nó mừng rơn, vậy ko phải làm một mình nữa rồi!

-Ok!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Ra ngoài trời mưa!

Sáng hôm sau~~~

Trời mưa~~~

Tình hình rất chi là tình hình, đang chạy đến trường... mưa... ko mang ô... nhà xa... trường xa... và nó đang trú tại mái cửa một cửa tiệm đóng cửa.

-Bực bội hết sức! - Nó đá cục sỏi bay tít.

-Ê, làm gì đứng đó vậy? - Hấn cầm ô đi ngang qua, ké lại hỏi.

-Cậu ko thấy tui đang trú mưa hả tên nào ngẩn kia! - Nó bực tức hét lên. Hấn ko nói gì, chia ô ra. Nó hí ha hí hửng vô trong.

Trường.

Sau khi thay dây xong, nó chạy ù lên lớp, cắt cặp xong xuôi, nó quay sang hấn

-Nhanh lên nhanh lên! Cùng tớ đi bắt mấy con sâu bọ nào! - Nó hóng.

-Rồi rồi! - Giờ hấn biết tại sao khi đến cổng trường, mắt nó sáng lên rồi. Ko quên cầm cái ô, hai đứa chạy đến vườn trường bắt sâu bọ.

-Oa! Tuyệt vời ông mặt trời! - Nó hào hứng la lên kéo tay hấn (hấn mang ô) đến chỗ bụi rậm. Cầm lên con ốc sên to bự chẳng, nó khoe

-Nhìn nè nhìn nè! To ko?! - Nó cười tươi thích thú. Nếu ai nhìn vào cũng thấy đây là một cô bé ngây thơ đáng yêu nhưng chỉ mình hấn biết sự thật. Nó mang mấy con này về làm "chuột bạch" cho cuộc thử nghiệm của nó +_+

-Này, biết cậu thích nên tớ bắt mấy con ở nhà rồi đó! - Hấn chìa ra cái túi, trong đó đựng sâu, ốc sên, đĩa, rắn (nước) con, giun. Mắt nó sáng như hai cái đèn pin, chụp cái túi nói

-Cảm ơn nha! Mong đến chiều thật nhanh để về nhà (thử nghiệm) quá! - Nó hứng hớn.

-"Chia buồn tụi bay! Lên đường bình an!" - Trong đầu hấn chỉ hiện bấy nhiêu đó.

-Hehe, mình về lớp thôi! - Nó cười nhe răng nhìn hấn.

-Lấy cái này ko? Nguyên liệu tốt đấy! - Bấn chìa ra cái bình đựng cái chất xanh xanh.

-Gi vậy? - Nó nhìn chằm chằm cái hộp.

-Axit độ mạnh! - Hấn nhìn nó nói, hôm trc nó làm giống axit nên hôm nay hấn mang luôn.

-A...xit!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Hấn đến chơi nhà nó!

-Bộ axit ko đc hả? - Hấn nhìn nó bất động hỏi, ánh mắt lộ rõ vẻ buồn.

-Ya!!!!!! Tui thích thứ này lém ấy chứ! Mỗi tội mẹ tui ko cho mua thôi! - Nó gần như gào lên.

-Uh! Mình vô lớp nhanh kéo muộn! - Nó vui vẻ đi về lớp cùng hấn.

Chiều, ở trong phòng nhà nó.

-Rồi đã xong! Bên đây xong chưa? - Nó chìa cái "kẹo" vừa chế biến xong ra khoe.

-Xong nốt rồi! - Hấn cũng cầm chiếc "kẹo" vị "socola" ra.

-Nhìn ngon phết nhờ? Cho "nó" ăn nào! - Nó nói, hấn và nó cùng nở nụ cười nguy hiểm. Cả hai cái kẹo đã thêm thành phần mới là axit vào nên chắc chắn tác dụng phải mạnh hơn.

Goăm.

Còn dán sau khi ăn miếng "kẹo" của hấn thì sau 57 giây là nó chết queo. Còn con dán ăn miếng của nó thì chết ngay tức khắc, thân nó nhào ra gần như bằng nước.

-Oa! Kinh khủng! - Hấn báỉ phục nó. Tất nhiên, làm cái "nghề" này 4 năm đi học ko giỏi mới lạ.

-Mình đi chơi game thư giãn đầu óc đi! - Nó lấy từ trong tủ ra một đĩa game.

-Ok! Triển luôn! - Hấn hào hứng nói.

Thế là bốn người (thêm Thành và chị Nguyệt vô nhờ tài bắt cóc tuyệt đỉnh và lời thuyết phục siu đẳng của hấn và nó) cầm cùi chơi game suốt cả buổi chiều.

Tối.

-Em ở đây ăn cơm luôn cho vui! - Chị Nguyệt tốt bụng mời gọi.

-À dạ, xin phép làm phiền ạ! - Hấn trả lời, tay xoa xoa mắt đang mờ.

-Phiền gì đâu chứ! - Chị nói rồi phui đít quay đi.

-Đề tớ đi gọi điện cho báo cho người nhà đã! - Hấn lúi đút, ra ban công gọi.

Trong phòng chỉ còn nó và Thành.

-Ê, ra đây! - Nó vẫy tay gọi ông Thành khi ông còn đang chăm chú đọc truyện.

-Hửm? - Cậu tò mò tiến tới.

-Xem nè! - Nó chìa một chiếc "kẹo" (nó tự chế) ra.

Chẳng đợi nó nói tiếp, cậu goăm chiếc "kẹo" luôn. Lúc nào chả thế, nó ko hài lòng món độc được nào là cho cậu ném thử rồi đợi ý kiến xem xét.

-Thêm đuôi thạch thùng và 4 con nhện nữa là ổn. - Cậu nói rồi ra thùng rác, nhả "kẹo" vô đó.

-Ok! - Nó ghi ra một quyển sổ rồi cất quyển sổ đó lại vô túi.

-Á à! Gian lận nha Dương! - Hấn thấy hết, nhảy vô mắng tới tấp.

-Tớ có bảo là ko đc nhờ ai giúp đâu! - Nó ngoảnh hướng khác.

-Hừ! - Hấn đi đến phía Thành - Giúp tao nữa chứ! - Hấn làm bộ mặt cún con. Cậu nhìn đc đúng 5 giây là chạy ra cạnh thùng rác, nôn ko ngừng vô đó.

-...=_= mày có cần hành động thái quá vậy ko?! - Hấn.

-Ok ok! Tao giúp mày! Làm ơn đừng làm vè mặt mắc ói đó nữa! - Thành nói như kêu rên

-Hahaha! Tui đồng ý với thằng Thành! Hahaha! - Nó cười lăn cười lộn, tay giơ ngón cả lên.

-Xi! - Hấn bực mình.

-Đồ ăn đến rồi, đồ ăn đến rồi! Mau ăn thôi ko muộn! - Chị Nguyệt bung mấy bát cơm và đồ ăn kèm lên *hãy tưởng tượng ra phật nhiều tay*.

-Itadakima!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Đi chơi!

-Goạm! - Nó goạm một miếng bánh quy thiệt to đc chị Nguyệt ưu ái tặng kèm sau bữa ăn.

-Ôi ôi! Ăn từ từ ko mắc nghen! - Hấn nhìn chăm chăm nó đang dang rộng miệng đón miếng bánh ngon lành mà mỉm cười.

-Ko! - Miếng bánh đã yên nghỉ trong bụng nó.

-Uống nc nè! - Hấn đưa chai nc ngọt cho nó.

-Cảm ơn! Ưc! - Nó tu một hơi dài, nc ngọt tràn ra dính vào áo - Khà! Thoái con gà mái! Ngon tuyệt! - Nó lấy tay quệt miệng. Chị Nguyệt và Thành nhìn nó chán nản, con gái con đũa gì đâu mà vô duyên thế nhỉ?! Riêng hấn thì vẫn nhìn chăm chăm nó cười.

-Nào! Mik đi chơi ở đâu đó đi! Riêng chị Nguyệt đc đặc cách cho ở nhà! - Nó đứng bật dậy, hào hứng nói.

-Ê! Sao lại cho mỗi mình chị ở nhà?! - Chị Nguyệt ko đồng tình, phản bác.

-Ok! Mik đi thôi! - Nó khoác hai tay qua vai hai thằng bn, đi trc. Chị Nguyệt "xì" một cái rồi bực tức đi rửa bát.

Giờ, ba đứa đang đứng trc rạm chiếu phim.

-Vô đây thui! - Nó vui vẻ chạy vô trc.

-Chị cho em ba vé vào học sinh phim..... nha chị! - Nó chìa nấy tờ tiền ra. Chị nhân viên mỉm cười tươi chìa ba tờ vé vào cửa ra.

Vài phút sau.

-Yo! Đi đâu mà lâu vậy? - Nó bung khay đc 3 cốc nc ngọt và 3 gói khoai tây chiên.

-Đi tìm bà đó mà còn hỏi! - Thành bực tức gần như gào lên.

-Cậu chọn phim nào vậy? - Hấn vẫn nhờn nhờ uống nốt cốc nc hỏi.

-À, phim..... ý mà! Nghe nói nó nổi tiếng lắm ớ! - Nó thích thú nói rồi đi vô phòng chiếu phim. Hai thằng con trai lẻo đẻo theo sau.

Chỗ ngồi: Hấn-Nó-Thành.

-Ya! Ko biết phim thế nào nhỉ? Hào hứng quá! - Nó vươn hai tay lên rồi mỗi tay cầm một cốc nc và gói khoai tây chiên ăn ngon lành.

*Nãy giờ họ ko để ý nhưng t/g sẽ hé lộ một chút. Giờ các bn hãy tưởng tượng, hai thằng con trai đẹp tuyệt trần, ko chút tì vết mà đi xem phim thì thế nào?

1:Con gái nhìn theo bằng ánh mắt trái tim.

2:Con gái rủ rê hoặc bám theo xem cùng phim-phòng chiếu.

3:Bọn con trai tức và dần dần ít con trai.

Và thế là, cái phòng chiếu này chỉ có ít hơn 5 thằng con trai.

Đây là phòng chiếu phim kinh dị.

Đến đoạn kinh dị thì...*

-Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - ~Nào thì ta cùng hét hét, nào thì ta cùng kêu kêu~

-Ôi trời ơi! - Nó cup cái đầu xuống, hai tay bịt chặt hai tai. Hai thằng con trai ngồi bên chỉ biết cười xòa rồi tiếp tục xem phim típ.

Khi ra khỏi rạm chiếu.

-Giờ đi đâu nữa ko? - Thành hỏi, dù sao giờ cũng chưa muộn lắm.

-Bệnh viện! - Nó mặt lạnh tanh nhìn hai thằng bn.

-Hả? - Thành hai mắt tròn xoe.

Nhìn hai người bn đang ns chuyện xàm xàm, hấn cười tươi. Từ trc đến giờ, hấn chưa từng đc đi chơi với bn bè vui vẻ như vậy. Dường như cuộc sống của hấn thay đổi từ khi gặp nó. Cuộc sống vui vẻ hơn, hạnh phúc hơn.

-Ê, cậu bị gì mà cười tự kỉ một mik thế? - Nó quơ quơ tay trc mặt hấn.

-Ko có gì! - Hấn vẫn cười.

-Thôi! Mik về nào! - Thành vỗ vỗ tay.

-Đi! - Ba con ng cùng hét.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Chuyến thăm đến nhà Kim!

Sáng chủ nhật hôm sau.

-Bai chị iu dẫu! Em qua nhà Kim ngồi chơi xơi nc đây! Lâu rồi ko gặp nhỏ, Thành đi ko? - Chưa kịp chào buổi sáng với chị Nguyệt thì đã bái bai rồi
==

-Đi đi cho khuất mắt! Xí, có bao h rù chị đi chơi hồi nào đâu! - Chị Nguyệt bung đĩa bánh trứng ra trách móc.

-Hehe, thế nào Thành? - Nó cướp miếng bánh trong đĩa, ăn ngon lành.

-Cũng đc, cũng lâu rồi ko gặp bà - Thành vừa ăn nhồm nhoàm vừa nói (siêu nhân chưa!).

-Ok! Lét gô! - Nó hô, tay kéo Thành chạy ra khỏi nhà. Chị Nguyệt nhìn theo lắc đầu, ham chơi!

Leo lên chiếc xe đạp trắng, nó nhìn về phía Thành đang đứng như trời trồng nhìn mik nói

-Ngần tò te ra đó làm gì? Leo lên lẹ! - Nó ra lệnh. Thành như robot nghe lệnh mà leo lên xe.

Với tốc độ "bình thường", cả hai nhanh chóng đứng trc cửa nhà Kim.

Ko thèm bấm chuông, nó gọi to

-KIMMMMMMMMMMM OIIIIIIII!!!!!! - 20 con chữ thêm 7 dấu chấm than bay vèo vèo về phía phòng Kim ở ngay tầng hai trc cửa nhà.

-Mẹ con chó kia! Cái giọng "lảnh lót" với âm lượng "trên mức bình thường" này chỉ có thể là con chó Chi chứ ko ai khác! Mày vác mông ra đây! - Kim hùng hực lửa mở rèm cửa ra nhìn xuống. Chi vẫn thản nhiên vẫy tay và Thành đang gọi đt.

Nhìn hai đứa bn, một đứa "bất thường" và một đứa "bình thường" thì lắc đầu ngám ngẩn. Mới sáng đã gặp hai tên này thì xui cả ngày quá!

Một lúc sau mới thấy Kim ra mở cửa, hai đứa nó tự nhiên như ruồi đi vô nhà.

Ba và mẹ Kim ko hay ở nhà lắm, sáng dậy rõ sớm đi đâu đó đến tối thui mới về.

-Rồi, nói đi! Đến đây làm gì? - Kim khoanh chân ngồi trên sofa nói như nữ vương.

-Ra dáng chủ ghê! - Thành nói móc. Kim trả lời bình thản.

-Nhà tao! - Xử lí xong con "quái vật bình thường", Kim quay qua nhìn con "quái vật cấp S bất thường" nói tiếp

-Cầm mày lên phòng tao! Ko ra vườn, vô nhà bếp, nhà kho, cả nhà vs và nhà tắm nữa! Hôm trc mày dọa tao quá đủ rồi! - Kim nói. Những hồi ức kinh khủng hôm nó đến chơi ủa về.

-Xin chào! - Nó vui vẻ chào khi thấy Kim ra mở cửa.

-Vô đi! Mà nhớ lại thì đây là lần đầu mày đến nhà tao nhì? Sau tao dẫn đi thăm quan! - Kim cười mà ko biết nguy hiểm đang rình rập.

-Đầu tiên là phòng tao! Phòng tao bình thường thôi! - Kim mở cửa bước vô, nó bc theo. Căn phòng chủ đạo toàn màu hồng và tím. Nhiều chỗ có mấy em gấu bông đang ngồi đó. Cái giường họa tiết hoa lòe loẹt lấp lánh to bá cháy bò chết. Đèn phòng họa tiết tinh xảo, đẹp mắt kinh người đang phát sáng. Cái bàn học thì bình thường có cái chậu hoa hồng ở đó....

-Mày ko thấy nó lòe loẹt và lấp lánh quá sao? - Nó hơi nhăn mặt một chút.

-Lúc đầu tao cũng nghĩ vậy nhưng thôi, sửa tốn tiền lắm! - Chứ ko phải mày lười dọn dẹp à?: Đó là suy nghĩ của nó.

Sau khi Kim xuống phòng bếp để lấy bánh kẹo thì nó trên phòng đã chuẩn bị những thứ cần thiết để tái tạo phòng Kim.

-Ê Chi! Tao đi đưa cho ba tệp hồ sơ chút! Mày trông nhà hok tao nha! - Kim nói vọng lên phòng. Nó hơi giật mình nhưng cũng nói

-Rõ!

Khoảng 30' sau, Kim về nhà. Nó thấy vậy nhanh nhẩu về trc. Kim thấy lạ nhưng thôi kệ.

Đi lên phòng, mở cửa ra thì Kim bỗng giật mình nói

-Phòng ai đây? - Vâng, tông màu hồng tím đc thay bằng xanh dương và xanh lá cây. Trên tường ko còn những hình bướm bướm hay trái tim nữa mà chỉ có hình kẻ dọc. Cái giường nhìn đã chả muốn nằm, đầu giường trang trí đầu của một con quái vật kinh tởm đang há mồm khoe những chiecs răng sắc nhọn. Thành giường đc dán nào là nhện, tay bị đứt, máu, mạng nhện,... Ôi, còn đầu ngò giường nữ tính nữa?! Cái bàn học ko thay đổi gì lắm, chỉ đc nó ưu ái tặng cho chiếc tay ma-nơ-canh đầy máu đc treo lủng lẳng. Giá sách nhìn như đã cũ và lâu đời rồi ý còn cho thêm mấy ngón tay chỉ chỗ trong khe sách nữa chứ. Phòng nhìn chả ra phòng.

Mấy phòng khác cũng đc nó tặng bao nhiêu thứ làm Kim "xúc động" ko nói nên lời.

-Ừc! - Nghĩ lại thôi cũng thấy sồn da gà. Nó thì cười hehe vô (số) tội. Bỗng trên hành lang có ai đó bước xuống. Nó và Thành ngạc nhiên

-Ồ, Khánh! - Cả hai đồng thanh.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Học nhóm!

-Ủa Dương, Thành! Xin chào! - Hấn nói rất tự nhiên. Nó và Thành xúm lại nói nói luyên luyên thuyên thuyên gì gì đó rồi mới ngoảnh mặt về phía hai người kia, mặt đầy hình sự.

-Hai bọn bây thiệt là! Thành đôi thành cặp thì nói cho bn bè biết với chứ dẫu vậy à? Hẹn hò hay cưới xin gì chưa mà sống chung với nhau sớm thế? Có bầu hay con cái chưa?.... - Nó và Thành cứ tiếp tục ng nọ câu kia ng kia câu nọ khiến cho cái "cặp đôi" bị họ nói chưa đc thốt lên câu nào.

-Stop! Bọn mày nghĩ linh tinh gì vậy? Tao với Khánh là bn cùng lớp nên đang học nhóm thôi! Ai ngờ là ng quen của mấy ng. - Kim giải oan.

-Ồ ồ! - Hai kẻ lăm mồm nhiều chuyện kia giờ đã hiểu. Đúng là cô phản công học nhóm sáng nay thật. Nó-Kim-Khánh cùng nhóm còn thắng Thành cút. Nó là đứa mau quên nên quên mất.

-Còn con kia, mày tới đây thì tốt! Lên phòng học mau! - Kim xách nó lên phòng. Thành cũng vô học luôn vì quên nhóm mĩk là ai rồi.

Học đc 5' thì...

-Ya, thi xem ai chiến thắng ko? Hehe! - Nó nói bưng bưng khí thế, trên tay thủ sẵn cái gối.

-Ồ!!!!!!! - Rồi, 1 đứa con gái và 2 thằng con trai đang đập nhau chí chóe bằng 3 cái gối.

-Thôi ngay! Học mau! - Kim hét. Ba con ng kia dừng lại, bắt đầu lùi thui đi học.

5' sau.

-Chiến đê!!!!!!!! - Giọng Thành hét vang dội khắp phòng.

-Ya!!!!!!! - 1 đứa con gái và 1 thằng con trai khác lại kêu tiếp. 3 con ng, 6 cái tay, 30 ngón tay đang bấm bấm liên tục vô phím điều khiển. Màn hình hiện thị một game 3 ng chiến đấu bọn quái vật.

-Tắt ngay! Học mau! - Lại là Kim hét tiếp.

5' sau...

-Thôi ngay! Đi học! - Kim

...

-Thôi, 3 đứa bây về hết đi! Một quá rồi! - Kim giương cờ trắng chịu thua. 3 con ng hí hửng đi về.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Chuẩn bị đi chơi và nụ hôn gián tiếp!

Cái thứ khiến nó học ở trường này cuối cùng cũng đã xuất hiện. Ngày giải lao cho h/s toàn trường hàng năm chỉ có 1 lần!!! Hí hí, nó đợi ngày này suốt năm lun ý! Bn biết nó sẽ có gì ko? 5 ngày đi chơi xa lảng! Đi biển, công viên, nhà hàng, thủy cung, vườn thú,... Ôi, hào hứng quá! Mà hơn hết, thầy hiệu trưởng bao tất! Hahaha, ko đợi đc nữa! Chiều mai chuẩn bị đi rồi, nó đang trên đường đến siêu thị mua những thứ cần thiết cùng 3 ng bn, Linh-Thành-Khánh.

-Đến rồi! - Nó hào hứng nói xong chạy vù vô bên trong mua bao nhiêu là món khi 3 con ng kia còn chưa kịp vô cửa.

-Chỉ thanh toán đi ạ! - Nó đang vui vẻ chờ thanh toán trong khi 3 con ng kia bây h mới chọn đc 1 món đồ. Giờ 3 ng mới để ý, con này có phải con ng ko vậy?

-Ya, mấy cậu lâu thiệt nha! - Nó ăn đc chục cây kem mới thấy 3 ng thanh toán xong.

-Tớ hỏi thiệt nha! Cậu có phải là con ng ko? - Thăng Khánh véo má tôi hỏi. Đang ăn cây kẹo thứ 23 của mik, nó bực tức dứt hẳn cây kem đang ăn dở của mik vô mồm hấn làm hấn tê cứng lạnh buốt.

-Đáng đời! - Nó cười nhe răng nói, nhìn sang 2 ng còn lại thì nói - Ủa, hai ng bị sao vậy? - Ủ, đúng thật. Hai ng nhìn nó bằng ánh mắt vô cùng phức tạp.

-K... ko có gì! -Đồng thanh. Hấn cố ăn hết cây kem rồi bực mik quá.

-Cậu làm cái quái gì vậy? Lạnh lắm có biết ko? - Hấn dùng dũa tức giận. Nó nhún vai ko biết rồi lon ton về trc. Hấn đuổi theo. Chi Thành và Linh đứng đó, cả hai quay lại nhìn mặt nhau đồng thanh tập 2 nói

-Chẳng lẽ hai cậu ấy ko biết mik vừa hôn gián tiếp với nhau sao?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Ngày đi chơi thứ nhất!

Ôi, h phải dùng cái từ gì để miêu tả cảm xúc của nó lúc này? Hào hứng ư??? Sao cũng đc! H nó như một con điên chạy đi chạy lại khắp sân trường cùng m.n chờ xe đến. Ai ai cũng chuẩn bị cho mik một cái vali hay cái túi to đựng ko biết bao nhiêu là quần áo, đồ ăn.

-Các em chú ý! Nhớ số xe và hướng dẫn viên của mik kẻo lạc! Chúng ta sẽ đi khá nhiều nơi nên nhớ chuẩn bị đt và khi lên các anh chị hướng dẫn viên sẽ đưa cho chúng ta sổ đt. - Gì vậy? Sao giống như trẻ tiểu học, mầm non đi chơi vậy?

Sau khi an phận đặt mông ở hàng ghế trên cùng. Nó mới ngoảnh sang nhìn ng bn cùng hàng ghế 2 chỗ. Ko ai khác chính là anh Khánh nhà ta! Cậu ta chưa chơi thân với ai ngoài nó, Thành và Linh ra nên đành chịu. Hai cô cậu kia ngồi với nhau nên tất nhiên nó với hấn sẽ ngồi cùng nhau.

-Cậu sao vậy? - Nó khó hiểu hỏi. Hấn đang ngơ ngơ ngồi im như tượng.

-K... ko sao! Chà... qua là lần đầu đi chơi cùng lớp nên hơi hồi hộp! - Hấn run run nói. Phải ha, mấy lần trc có đc đi bao h đâu nên lần này giống như trẻ mẫu giáo vậy cũng ko có gì lạ. Nó khẽ nắm lấy bàn tay hơi run của hấn, còn tay kia lục lọi chiếc ba lô to khủng bố. Hấn ngơ ngác nhìn sang. Nó dứt vô miệng hấn một cái xúc xích đã bóc vỏ, miệng cười cười nói

-Cứ vui vẻ lên! Chúng ta đang đi chơi mà, đúng ko?! - Nó nói rồi gỡ tay đang nắm tay hấn ra, bóc một gói bim bim ăn ngon lành. Hấn mở to mắt ra rồi trở lại như cũ rất nhanh nhưng trong mắt có ý cười. Tay hấn bỗng cảm tay nó, siết chặt nói

-Cảm ơn! - Nó hơi ngạc nhiên nhưng vẫn nhe răng cười, tay để im cho ăn cầm. Tay còn lại liên tục lấy miếng bim bim dứt vào miệng ăn, đôi lúc cũng dứt cho hấn ăn.

Buổi trưa, xe tạm dừng ở một quán phở ăn trưa. Mọi người nhanh nhẩu chạy xuống, nó cũng kéo hấn và hai người bn xuống ngồi phịch vô một bàn bốn người.

-Măm măm! Ngon tuyệt! - Nó từ nãy đến h ăn đc ba tô phở bò to bự chẳng mà vẫn còn bao tử ăn tô tiếp theo.

-Trên xe ăn bao nhiêu bánh kẹo rồi mà vẫn ăn đc nữa cơ à? - Hấn cười chỉ tay về phía rỏ rác. Trong rỏ có cái bao to nhất, gấp 3 lần mấy bao khác. Linh và Thành bụm miệng cười, Linh nhắc khéo

-Cẩn thận ko sau ko bơi đc đâu! Chứ nổi lênh đênh ý! - Thành và hấn nghe xong cười ha hả, riêng nó mặc kệ vẫn ăn tiếp.

...

-Phù, no rồi! - Sau 20' ăn ngấu nghiến liền 6 tô phở to, cuối cùng nó cũng dừng lại xoa bụng thờ phỉ phò. Linh và Thành thở dài rồi lên xe ngủ. Khánh chỉ cười rồi quỳ xuống trc mặt nó, hướng lưng về phía nó ý bảo lên hấn công.

-Đc ko? - Nó lo lắng hỏi. Nó ko nhẹ cân đâu a, nhất là khi vừa ăn xong.

-Đc! Lên đi! - Hấn cười cười nói. Nó nhảy lên lưng hấn.

-Nhẹ đấy chứ! Có nặng lắm đâu! - Hấn nhắc bông nó lên dễ dàng, khiêng "con lợn" này lên xe về chỗ ngồi.

-Cảm ơn nha! H ngủ thôi! - Sau lời "tuyên bố", nó ngủ ngay tức khắc, miệng còn kêu "khò khò". Hấn nhìn nó cười thật lâu rồi cùng ngồi xuống bên cạnh ngủ luôn, tay cầm chặt tay nó.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Ngày đi chơi thứ hai!

À rế? M.n tưởng nó đã tu thành chính quả hả? No ne vờ nhé! Nó

chỉ đang mất "đồ nghề" thôi. Đạo này hình như nó bị bọn trộm "quan tâm tận tình" quá. Cứ chế dc "món đồ" nào là mất tiêu món đó. Mấy ngày đầu nó còn có thể làm ngơ nhưng đến tận hôm nay, ngày thứ 2 thì nó đã hết chịu nổi rồi!!! = = Nó quyết định rình xem ai đã lục túi của nó lúc nó vắng. Ai ngờ, đằng sau đó là một quân đảng hùng hậu. Biết quân đảng nào ko? Quân lớp nó hết đây! Cả lớp có 31 (trừ nó) đứa thì 6 đứa canh cửa, 4 đứa rình cửa sổ, 10 đứa đứng vòng tròn quanh túi,... và thế là, cả 31 đứa đứng chặt ních trong phòng trọ của nó. Hừ! Cả công sức của nó! Còn lí do m.n trong lớp làm vậy thì ai cũng biết rồi nhì. Ai mà ko muốn kỉ nghỉ của họ thoải con gà mái cơ chứ?!

-Nghĩ đến mà bực cả mình! - Nó nhai nhom nhoem miếng bím bím bực mĩk chứi rủa. Hấn ngồi cạnh chỉ biết cười trừ. Hiện tại họ cùng toàn thể trường đang tụ tập đi khắp vườn thú.

-À, xem con sư tử đằng kia đi! - Hấn chỉ về lồng sư tử đằng trc nhưng do quá nhiều ng nên nó ko thấy.

-Đâu đâu??? - Nó khoái động vật ăn thịt lắm, nó còn định nuôi mấy con nhưng chị nhà dở à mà cho phép. Hấn chỉ dc 1' thì bực mĩk, với lấy khúc gỗ dưới chân ném về đám ng che mắt con sư tử. Khúc gỗ như lượn như thật một vòng rồi quay về tay hấn. Nó chằm chồ trc tài nghệ của hấn vừa thik thú nhìn chú sư tử "dễ thương" đang gào rống trong chuồng.

-Tội nghiệp, mày ko dc tự do thoải mái nhì? Đc rồi, tao sẽ giúp mày! - Nó lăm bầm rồi giăng lấy khúc gỗ trên tay hấn gắn gì lên rồi ném về hướng chuồng con sư tử. Nó muốn bắt chước hấn vừa muốn giải thoát cho chú sư tử.

Beng!!!!!!

Rồi, cái khúc gỗ dính chắc trên thành chuồng sư tử rồi. Nó vừa gắn cái răng cưa lên để cái khúc gỗ cưa đứt cái thành chuồng rồi vòng lại tay nó nhưng có vẻ ý định đó thất bại rồi nhì (chị lấy đầu ra ci răng cưa đó vậy? Bộ từ này đến h chị cảm nó hoài hả?)

Uỳnh!!!!!!!

Ô, thành sắt đứt và 3 con sư tử thoát dc ra ngoài. M.n hoảng sợ bỏ chạy trừ hai tên nó và hấn. Hai đứa "mặt ko cảm xúc" nhìn một con sư tử đang đi về phía mĩk.

...

..

-Mày xấu quá! Chết đi! - Nó tỉnh bơ rút một thanh takana từ trong túi ra chém nửa con sư tử. Hấn về mặt... hoặc ko có gì nhìn nó vỗ tay.

-Ừm! Con sư tử con kia đẹp kìa! - Hấn vỗ tay một lúc rồi chỉ tay về phía chú sư tử con phán. Sao đột nhiên thăm thú sở thú thành chỗ nó chọn pet rồi?

-Hey! Ra đây! - Nó vẫy vẫy tay hướng về phía chú sư tử con. Chú ta thấy vậy chạy lại phía sư tử mẹ làm nó bực. Hấn thấy vậy "Bằng" một phát hét-sọt sư tử mẹ. Nó vỗ tay. Sư tử con thấy vậy phui đít chạy về phía nó và hấn đang ngồi, nhảy vô giữa cả hai ngồi ngủ. Chả biết con sư tử này nó nghĩ cái méo gì nữa+_+

Và thế là, từ hôm đó con sư tử đã trở thành pet của nó và hấn. Hai đứa đặt tên cho chú ta là Leo (le-o).

Chương 22: Ngày đi chơi thứ ba!

Sau 2 ngày đi chơi thỏa thích, cũng tối rồi nên cả bọn đành phải về khách sạn ăn và nghỉ ngơi để mai đi chơi tiếp.

- Ya! Tuyệt vời quá! Ko biết mai đi đâu chơi đây ta? - Nó nằm trên giường, vờn vai đầy uể oải.

- Ừm... mai đi công viên nc đây! - Khánh nằm giường kế bên nói. Phòng khách sạn rất rộng, đủ để cho 4 người ở. Và tất nhiên Hấn-Linh-Thành-nó chung 1 phòng rồi (do hấn nêu ý kiến). Vị trí thế này: Thành - Linh - hấn - nó.

- Leo đâu? - Nó quay sang hỏi hấn. Lí do nó và hấn mang con sư tử từ này về đây ư vì... mà thôi, ko ns tốt hơn. Hấn chỉ về cái cục vàng vàng đang ngo ngoáy trong khe tủ quần áo. Nó tò mò bc đến, ôm con sư tử con đang ngấu nghiến miếng thịt (người) ra, xoa xoa đầu. Bỗng con sư tử ngoạm ngón tay làm nó đau đốn ngã va đập đầu vô thành giường.

- Có sao ko? - 3 người thấy vậy chạy đến đỡ nó ngồi lên cùng đồng thanh như cái loa nhà nó nói.

- Ui ta ta, ko sao! Tắt đèn đi ngủ đi! - Nó xoa xoa đầu nói làm m.n an tâm. Sau khi tắt điện, ai cũng đã trèo lên giường đánh một giấc. Nó lúc này mới quay ra mắng Leo:

- Mày hư quá nha! Dám cắn chủ hả?! - Nó dí dí cái đầu con sư tử vô ng mĩk cười. Chủ ta ko khó chịu, trái lại còn ngủ ngay luôn. Đúng là một chú sư tử con kì lạ.

Sáng, nó ngủ dậy rất muộn. Hấn, Thành và Linh đã dậy từ lâu đang ngồi ăn sáng ngay gần đó.

- Ê con sâu lười! Ra ăn sáng nhanh nào! - Linh ăn xong, đi đến chỗ nó nằm cốc vô trán nó một phát. Nó hơi nhăn mặt xoa trán, mắt nhìn chân chân vô Linh, ns:

- Bn là ai? Sao lại cốc tôi? Mà đây là đâu? - Nó nói làm 3 ng hóa đá. H... há????? Hấn cùng Thành hoảng hốt chạy đến bên Linh và nó.

- Gì vậy? Ko giỡn đâu nha! - Nc mắt trc rồi, Linh nói.

- Ê! Tỉnh lại đi! Khánh nè! - Hấn nắm chặt hai vai nó, lắc lắc nói gấp, trong lòng ko khỏi lo lắng.

- Chuyện gì đã xảy ra vậy? - Thành nhìn nó chằm chằm, giọng lo lắng nói.

- A! Hay tại lúc đó! - Linh giật mĩk nói. Hấn và Thành cũng giật mĩk, đồng loạt nhìn về phía nó.

- Mất trí nhớ rồi! - Đồng thanh. Nó nghe vậy cũng hơi giật mĩk, nhìn từng ng một.

- Ừm... cho tôi hỏi. Mấy bn là ai? - Nó ánh mắt khó hiểu nhìn 3 ng. Linh bặm môi, khó chịu nói:

- Tớ là Linh, bn thân cậu. Còn đây là Khánh và Thành, cũng là bn cậu. Bọn mĩk đang ở trong phòng khách sạn khi đang đi chơi cùng cả trường. - Linh buồn nói. Hấn và Thành trong lòng đều khó chịu.

- Vậy hả? Xin lỗi nha! Tại mĩk ko nhớ. - Nó mỉm cười. Bỗng ánh mắt nó chuyển qua nhìn chú sư tử con, ánh mắt nó lấp đầy tia sợ hãi.

- A!!!!!!! Sur... sư tử kia!!!!!! Đáng sợ quá! - Nó sợ hãi nhìn chú sư tử con trên tay Khánh, trùm chăn kín đầu. Giờ cả 3 ng thật sự tin rằng: nó mất trí nhớ thật. Nó ko sợ trời ko sợ đất, lúc trc còn vuốt ve chú sư tử mà h nhìn thấy chú nó sợ sệt thế này.

- Có chuyện gì mà ồn ào vậy? - Anh Trung (có ai nhớ anh này ko? anh của cái con đang mất trí nhớ đây) bức tức, vừa mới sáng đã có đứa nào dờ dờ tự nguyện làm cái đồng hồ báo thức rồi. (anh Trung ưc m.n trong lớp mời đi cùng, còn lí do thì ai cũng biết nên khỏi ns)

- Anh ơi... - Cả ba nhìn anh Trung với ánh mắt lo âu. Sau khi kể rõ ngọn ngành, anh Trung nhìn nó rồi cũng gật gù nói.

- Anh thấy vậy tốt đấy chứ. Như vậy nó sẽ ko phá hoại nữa. - Kết thúc, anh Trung đi ra đóng cửa phòng lại. 3 ng trong phòng cùng quay sang cái đứa đang nằm trùm chăn sợ sệt. "Phải làm thế nào mới đúng đây?" đó là suy nghĩ của cả ba giữa cổ cho nó nhớ lại để nó trở lại là nó như xưa, 2 là chuyển đổi nó thành một con ng tốt đẹp hơn. Nên là cái nào đây?

Anh Trung đứng ngoài cửa, mảy nhíu lại. Anh đang thử thánh tình bn của mấy đứa. Đây chỉ là một thử thánh nhỏ nhoi nhưng nếu sai sẽ để lại hậu quả ko hề nhỏ.

Chương 23: Tất cả chỉ là... Nếu!

(anh Trung tự thoại một đoạn)

Mới sáng thức dậy, cảnh đầu tiên tôi thấy là bọn nhóc đang dẫn em gái tôi-Kim Dương gõ cửa từng phòng làm phiền, nói nói qua loa rồi chỉ chỗ gì đó. Có vẻ tụi nó quyết định rồi nhỉ? Tôi sẽ chờ thử coi.

-----////////

-Cậu ăn gì nào? - Khánh đưa nó đến căn-tin, nhấn nó ngồi xuống ghế rồi thấy menu vĩ đại đến chỗ nó.

-Ừm... cho tớ bánh kem! - Nó nói, nở nụ cười nhẹ. Khó chịu! Đó là hai từ duy nhất miêu tả chính xác cảm xúc của Hấn-Linh-Thành. Nếu là nó lúc trc...

"-Cả cuốn menu đi!" Chỉ cần một câu ngắn gọn rồi nở nụ cười ha hả rất đáng yêu với chút siêu quậy. Rồi khi đặt đồ ăn chặt bàn thì cái bụng lỗ đen vũ trụ ko đầy bắt đầu ăn ngấu nghiến. Ôi, họ nhớ nó ngày xưa!

-Cảm ơn! - Nó mỉm cười nhẹ với chị nv mang bánh. Bắt đầu ăn từ tốn từng miếng một, nhai kỹ càng. Xong lại lau miệng.

-Cảm ơn bữa ăn! Giờ ta sẽ đi đâu? - Nó đặt nhẹ đĩa lên đĩa, nhìn bao quát hấn-Linh-Thành ns khẽ.

-À ờ,... công viên nc đấy! - Linh giật mik ns. Cô ko quen với cô bn thân-Dương kiểu này.

-Vậy à?! Mik đi thôi? - Nó đứng dậy nhìn đồng hồ, ns.

-Ừ! - Ba ng cùng ns, mặc dù hơi khó nhưng họ sẽ cố. Chấn chấn sau kì đi chơi này nó sẽ nhớ hết tất cả, trong đó có cả tính cách và bn nó là ai.

-Mấy con cá nhìn... đáng sợ nhĩ?! - Nó cầm một cánh tay Linh cười trừ nói. Ba ng chỉ còn cách thờ dài. Nếu là nó lúc trc...

"-Mấy con cá đẹp ghê! Ta bắt con cá mập này về làm pet nhá!" Hai câu phun ra làm bao ng ron tóc gáy. Nó sẽ đứng ở chỗ có cái bảng đề chữ "Cá ăn thịt-Nguy hiểm" mà ns vậy.

Haizzz, tất cả chỉ là... nếu. Có cách nào làm nó trở lại như cũ ko?!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: End

Éo biết chuyện gì đã xảy ra nhưng cái con Kim Dương mất trí nhớ kia lại bỗng nhiên nhớ lại một cách vi diệu. Tưởng tình hình nghiêm trọng thế nào cơ, ai dè... con này chỉ bị ngu người chút thôi.

-Khánh! Mấy làm gì trước cửa nhà bố đấy?! - Kim Dương đứng trc cửa sổ hùng dũng nói.

...

Khánh và Dương thành một đôi, hai đứa yêu nhau thắm thiết.

Hết truyện.

-

-

-

-
-
-
-
-
-

Hết thật r nên đừng tìm nữa!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Không Xong Với Tôi Đâu!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.